

[Rasting.]

er afskaffet som i Sverige, bør tilstræbe en revision af særlovgivningen efter den linie, at der sker en væsentlig indskrænkning i fortabelsen af rettigheder i forhold til gældende ret, og at man ved udformningen af reglerne holder sig for øje, at det drejer sig om rent præventive forholdsregler til forhindring af kriminalitet eller misbrug på særlige områder. Fortabelse af en rettighed bør efter dette synspunkt være en relevant følge af den udviste lovovertrædelse. Rettighedsfortabelse bør i intet tilfælde finde sted på grundlag af en rent følelsesmæssig fordømmelse af, at vedkommende har forbrudt sig, uden grundlag i reglens praktiske nytte.“

Man føres gennem disse betragtninger ind på det synspunkt, at rettigheders fortabelse normalt kun bør kunne ske som følge af straf, når det drejer sig om adgang til at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, og det udviste strafbare forhold begrundes en konkret nærliggende fare for misbrug af vedkommende stilling eller hverv. Man kan ikke give en pantelånerbevilling til den, der måske flere gange er straffet for hæleri, man kan ikke give jus practicandi til den læge, der er dømt for ulovlige svangerskabsafbrydelser o. s. v., men dette er undtagelserne, som lovforslaget nævner i sine bestemmelser i § 1, der omformer straffelovens §§ 78—79, og sidenhen nærmere udformer i en række af de efterfølgende paragraffer.

Hovedreglen eller baggrunden for de nævnte undtagelser er udtalelsen straks i lovforslagets begyndelse om, at strafbart forhold i almindelighed ikke medfører tab af borgerlige rettigheder, herunder navnlig ikke adgang til at erhverve almindeligt næringsbevis eller sønæringsbevis. Dette standpunkt har den højtærede justitsminister ment at burde fastholde til trods for, at handelsministeriet og forskellige store erhvervsorganisationer har udtalt sig imod at slette ethvert vandelskrav for adgangen til at drive næring i henhold til almindeligt næringsbrev.

Jeg vil derom henvise til, hvad der siges i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Jeg mener, vi er inde på et område, som virkelig kan diskuteres og som bør diskuteres i det udvalg, der sandsynligvis vil blive nedsat til behandling af lovforslaget. Noget tilsvarende gælder de bemærkninger, som findes angående særlige næringsretlige autorisationer. Også her drejer det sig om enkeltheder og om bedømmelse af faldne ud-

talelser, som egner sig bedst til behandling i et udvalg.

Endelig vil jeg nævne et punkt, som udvalget efter min mening må interessere sig for, det er de gældende regler om straffeattester. Der hersker i befolkningen stor uklarhed med hensyn til, hvad straffeattester skal lyde på, og der knytter sig en stor interesse til, at disse straffeattester ikke affattes på en sådan måde, at de virker udadtil mere skadeligt end højst nødvendigt. Kommissionen har også været inde på dette spørgsmål i sin betænkning, hvor det bemærkes, at det vil være en forudsætning for at tage dette spørgsmål om straffeattester op, at man kommer til en løsning af spørgsmålet om tab af rettigheder.

Jeg mener, at alle disse enkeltheder, og måske flere, naturligst behandles under en fordomsfri og indgående saglig diskussion i et udvalg, og jeg vil derfor ligesom de tidligere ordførere henstille, at en sådan udvalgsbehandling finder sted, idet jeg iøvrigt, som det fremgår af, hvad jeg har sagt, vil tilsige det principielle standpunkt, som ligger til grund for lovforslagets fremsættelse, mit partis uforbeholdne støtte.

Johs. Christiansen: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Steen, desværre ikke har kunnet være tilstede ved denne sags behandling, skal jeg tillade mig at sige følgende:

Den tanke og hele indstilling, som præger det foreliggende lovforslag, kan mit parti tiltræde, og vi påskønner, at den højtærede justitsminister ikke har tøvet med at fremsætte det.

Når en lovovertræder har betalt sin gæld til samfundet, er dette efter vor mening interesseret i, at den pågældende snarest muligt indtager sin plads i det pany. Denne interesse er ikke alene af nationaløkonomisk natur, den har også en rent menneskelig side. Der udspilles mellem år og dag mange tragedier, fordi de borgere, der har forset sig, således som forholdene nu er, har altfor store vanskeligheder ved at blive genoptaget i det normale samfundsliv.

Efter den udførlige gennemgang af forslagets mange bestemmelser, som den højtærede justitsminister foretog ved fremsættelsen, og også efter de bemærkninger, som de ærede ordførere før mig allerede har fremsat, finder jeg på nærværende tidspunkt ingen anledning til at gå i enkeltheder. Mit parti forbeholder sig naturligvis under udvalgsbehandlingen at gennemgå det hele nærmere, men jeg skal iøvrigt med disse